Ч. 228. Неділя 23 (10) жовтня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З сойму краєвого. — Тибетаньский договір причиною непорозуміня. — З поля війни.)

На вчерашнім засіданю сойму поставив пос. ґр. Войтіх Дідушицкий внесене в справі зміни закона з 22 червня 1867 о викладовій мові в школах народних і середних в тім напрямі, щоби на внесене краєвої Ради шкільної міністер просьвіти міг постановити, щоби в школах середних з польскою викладовою мовою наука рускої мови і навідворот була наукою обовязковою. — Пос. Мазикевич поставив внесене в справі вибудованя нового будинку для рускої ґімназиї у Львові.

З порядку дневного пос. Поточек мотивував своє внесене в справі годівлї овець, кіз, кріликів і пчіл. Внесене передано комісиї для господарства краєвого. — Пос. ґр. Баворовский порушив в своїм внесеню справу еміґрациї селян до Америки і їх визиску в дорозі і домагав ся: 1) державного закона еміґрацийного; 2) надзору державного виключно на дорозі Відень-Трієст і тих кораблях, з котрими правительство зробить умову; 3) щоби еміґрантів перевожено на відповідній скількости кораблів і т. п. Бесідник домагав ся переданя свого внесеня комісиї для реформ аграрних а пос. Мерунович хотів вибраня окремої комісиї для сеї справи; остаточно відослано до комісиї для реформ аґрарних. — Пос. Олесницкий мотивував своє внесене в справі жителів Шидловець в гусятиньскім повіті, котрі мають свої ґрунти за границею в Росиї, а котрих недавно тому побили люди зза кордону. Бесідник жадав, щоби сему зараджено в дипльоматичній дорозі. Внесене его відослано до комісиї адміністрацийної.

Анґлійці вертають вже з Тибету, але похід відбуває ся, як доносять з Льондону, з великим трудом і перешкодами. В Тибеті в ночи з дня 16 на 17 с. м. упав так великий сніг, що шатра під ним валили ся і двох людий внаслідок того згинуло. Похід треба було навіть зовсім здержати. Чи тепер може тото анґлійске войско лишить ся аж на 75 літ в Тибеті, доки Тибетанцї не заплатять відшкодованя, годі знати; індийске правительство бодай заперечило чутку о заставі долини Чумбі о стілько, що заявило коротко, що справа має ся инакше, але як? — того не сказано. Тимчасом договір тибетаньский зачинає вже викликувати якісь непорозуміня між державами. Хіньске правительство боячи ся якогось конфлікту з державами, не хоче підписати тибетаньского договору. Анґлійці знов сердять ся і кажуть, що хіньске правительство робить то з намови німецкого посла в Хіні. Се дало нагоду анґлійскій прасі накинути ся на Німеччину а „Times“ пише: Німеччина не пропускає ніякої нагоди, щоби нападати на становище Анґлії в Хіні. Як Німеччина могла осягнути зміну анґлійско-хіньского договору в справі перевозу кулїв до полудневої Африки на анґлійских судах, так тепер хоче використати евентуальну зміну тибетаньского договору на свою користь. Єсть надія, що анґлійске правительство не допустить до того.

Бюро Райтера подає з під Порт Артура слідуючу звістку: Дня 8 с. м. Японцї надармо атакували під Порт Артуром Ерлюнчан, а Росияни так само надармо японьскі позициї. Опісля поновили нараз Японцї атак і здобули горб і міст зелізничий віддалений лиш на 500 метрів від Ерлюнчану. Росиянам не удало ся відбити ту позицию. Дня 10 с. м. девять російских контрторпедовців виплинуло з Порту і заатакували ліве крило японьске. Чотири контрторпедовцї змусили їх вернути назад до порту, причім один з них наїхав на міни і поважно ушкодив ся. Ґарнізон Порт Артура числить тепер лиш 5000 людий. Дня 13 с. м. заатакували Японцї форт Ерлюнчан але без успіху і стратили 300 людий.

Десятьтисячний случай.

(З німецкого — американьска істория.)

Пан Шерман мав трийцять два доми і одну дочку, Евеліну. Він був найбогатшим горожанином міста Х. в Америцї. Міс Евеліна одержала дуже хороше виховане; говорила по француски і по німецки, крім того любувала ся в класичній музицї. Єї голова була повна всіляких відомостий, але єї серце було пусте.

— Твоє виховане скінчило ся! — сказав одного дня єї отець.

— Я ще всего не знаю.

— Чогож ти ще хочеш учити ся?

— Хемії.

— На що того дівчинї?

— Без знаня хемії не можна добре варити.

— Те, те, те! Заложу ся о льокомотиву, що Парацельзій або Бунзен, що були чей великими хемиками, не уміли би були приладити яєшницї.

— Тату, ви того не розумієте.

— Добре, добре! — закінчив старий розмову.

І стало ся так, що вже слідуючого дня якийсь голодний хемик представив ся паннї як домовий учитель. Він ще не скінчив унїверситету, але его професор представив его як знамениту силу.

Тиждень опісля хотів отець довідати ся, які поступи зробила его дочка в науцї і війшов несподівано до єї комнати. Там обоє з учителем цілували ся. То було для него великою несподіванкою. В найблизшій хвили хемик злетів із сходів, а панна Евеліна плакала в лябораториї.

Слідуючого дня появили ся на мурах міста великаньскі плякати. Охотниче ратункове товариство подавало до публичної відомости, що за два тижднї устроює з нагоди десятьтисячного случаю поданя помочи велике торжество.

„До нинї — так стояло в оповістцї — подали ми першу поміч 9999 людям. Надіємо ся, що до хвилї заповідженого торжества будемо могли записати і десятьтисячний случай. Щасливий горожанин, що буде десятьтисячним, одержить десять ваґонів нафти в подарунку.“

Дальше слідувала проґрама торжества, в котрій підносило ся з притиском, що сам президент Сполучених Держав почтив начальника ратункового товариства, пана Шермана, промовою.

Той пан Шерман, немилосердний отець Евеліни, був начальником ратункового товариства. Він завдавав собі всякого можливого труду, аби торжество випало справдї величаво.

Минув тиждень і в містї не лучила ся нї одна нещастна пригода. Запопадливий начальник був майже в розпуцї, але вскорі потішив ся, бо до торжества було ще цїлий тиждень часу.

Минуло знов три днї і нї одного нещастного случаю не можна було записати. Пан Шерман був в розпуцї. Що буде з торжества? Мусить ся відложити, а то був би великий встид і ганьба як для него, так і для міста. Єго скинуть з того достоїньства і він буде мусів хиба до Европи вивандрувати.

В тім часї мали люди чудне щастє.

Один малий хлопець упав з шістьнайцятого поверха, але нічого єму не стало ся, бо упав на віз, наладований яйцями. Грім ударив в один банк і чудо над чудесами, ніхто не потерпів ушкодженя, лише векслї згоріли в огнетревалій касї на велику радість довжників.

Біржевий аґент Бравн їв в одній гостинници рибу і проликнув остє. Закашляв ся і грозило єму удушенє. Зателефоновано сейчас по ратункову стацию. Пан Шерман поїхав сам і за дві минути був вже коло пана Бравна.

— Щасливий чоловіче! — крикнув до него. — Дістанете десять ваґонів нафти.

І з утїхи поклепав его ласкаво по плечах. Але як раз то було нещастєм. Бо треба знати, що пан Шерман був не лише найбогатїйший, але й найсильнїйший чоловік в цїлім містї. Коли отже поклепав пана Бравна по плечах, то те значило тілько, як коли би що найменше скала з вершка Попокатеплю упала на слабосильного біржевого аґента. І стало ся так, що остє просто вилетїло само від себе з гортанки пана Бравна. Він почув себе знов здоровим і немов би нїчого не було, почав дальше заїдати висмажену рибу.

— Що то? — спитав наляканий Шерман.

— То? То карпи!

— Чуєте ся вже добре?

— Хто? Риби? Певне. І я вже цїлком здоровий і нїчого менї не бракує.

Новинки.

Львів дня 22-го жовтня 1904.

— **Кваліфікацийний іспит** перед іспитовою комісиєю в Заліщиках в осіннім реченци с. р. зложили слідуючі учителі і учительки: Голубович, Сениківна, Балицка, Козьминьска, Висьневска, Зьолковска, Войнаровска, Смальцївна, Маркевич, Вержбицкий, Домин, Книш, Ваґнер, Кривий, Николяк, Саковский, Зизевич, Чекаловский, Сененькова.

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** Оногди відбуло ся засїдане комітету зелїзницї Львів-Підгайцї під проводом гр. Романа Потоцкого, на котрім доповнено удїли інтересантів до вимаганої квоти. Передвчера вислала спілка до мінїстерства письмо з домаганем, щоби будова розпочала ся з весною 1905 р.

— **З Копичинець.** Філїя руского Товариства педаґоґічного в Копичинцях заснoвала з початком року шкільного 1904/5 в Копичинцях бурсу для бідних селяньских хлопців повіта гусятиньского. На разі принято 9 хлопців за маленькою доплатою (за питомця платить ся 4 К місячно і дещо з віктуалів, хто може). Філїя тов. педаґоґічного хоче сим прийти в поміч бідним селянам тутешного повіта, батькам пильних хлопцїв-школярів. Хлопцї ходять (6) до III і (3) до IV кляси пятиклясової школи народної в Копичинцях та приготовляють ся до іспиту вступного до шкіл середних — Позаяк наша філїя, заснована 2 лютого 1904 р., не має ще на сю цїль потрібних фондів, приневолені ми звернутись до жертвенности наших Родимцїв, особливо з повіта гусятиньского, щоби зволили допомогти нашій бурсї ласкавими дарами грошевими. Надїємо ся, що між нашими родимцями знайдуть ся теплі серця для доброї справи, що не відкажуть своєї помочи. — Ласкаві дари просимо присилати на руки настоятеля бурси о. Вигнаньского, катихита, в Копичинцях. — За Видїл філїї руского Тов. педаґоґічного в Копичинцях: *Никола Левицкий*, секретар.

— **Сумна пригода** скоїла ся в Перемишли, як звідтам доносять. Цуґсфірер 10 пп., Коньский застрілив оногди в тамошнім замковім парку з револьвера свою любку, ученицю семинариї Екертівну, відтак повернув до касарнї і тут відобрав собі житє також вистрілом з револьвера. Люди оповідають, що Коньский довершив сего страшного дїла за згодою Екертівної, бо родичі спротивили ся їх подружю.

— **Фальшива чутка.** Подана часописями вість — о якій ми вчера згадували — про затоненє парохода фірми Кунарда „Ультонїя“, що віз на своїм покладї 2200 емігрантів з Австро-Угорщини, показала ся на щасте фальшивою. „Ультонїя“ — як доносять з Америки — прибула щасливо перед 4 днями до порту в Новім Йорцї.

— **Загадочна пригода.** Дня 19 с. м. вискочив із зелїзничого особового поїзду, що їхав з Кракова до Львова, на стациї Клай лат. сьвященик о. Франц Крупник, парох з Забержова і убив ся на місци. Доси незвістно, чи має ся тут до дїла з нещастною пригодою, чи з наміреним самоубийством.

— **Смерть під колесами поїзду.** Дня 19 с. м. рано, межи стациями Зарудцї і Куликів, переїхав товаровий поїзд селянку з Костїева, Марию Лещиньску. Переїхана померла на місци

— **Замах на посла.** На житє посла до угорского сойму, Урґона, доконав замаху робітник в его добрах в Семигородї Именно робітник Захария Деметер одержав якийсь приказ від Урґона, а коли не хотїв его виконати, Урґон ударив его в лице. На то Деметер спіймав сокиру і замахнув ся на посла. Вістрє ударило Урґона в праве рамя. Ранений упав на землю, а тодї Деметер скочив до комнати, здоймив зі стїни рушницю і три рази стрілив до раненого Урґона, але его не влучив. Деметра сейчас спіймано. Стан Урґона є безвихідний задля упливу крови.

— **Ватиканьска друкарня** конґреґациї розширеня віри виготовляє спис всїх книжок і брошур в нїй печатаних. Той спис буде величезний, бо друкарня єствує від 1626 року, з часів папи Григория XV. Наполеон I замкнув був сю друкарню, але опісля она так розросла ся, що тепер може друкувати книжки в 250 язиках і 180-ма ріжними азбуками.

† **Помер** о. Йосиф Сохоцкий, парох в Ланах, бобрецкого деканата, дня 18 с. м., в 50-тім роцї житя, а 23-ім сьвященьства.

— **Парохіяльний уряд при церкві сьв. Юрия** подає до відомости кандидатів стану дяківского, що ті, котрі здали дня 18 жовтня вступний іспит і рішили ся платити за удержанє в бурсї фундациї ім. Митр. Шептицкого, мають явити ся в нїй дня 1 падолиста. Їм прислугує в будучности та пільга, що на случай опорожненя місць стипендийних безплатних, один з них займе тсеж місце, коли окаже ся того достойним. Попри науку дяківства буде удїляти ся в бурсї також наука промислу. — Час науки одної і другої не ограничає ся на 3 роки, але може тревати і коротше в міру спосібностий кандидата.

— **Вовки на Буковинї.** В околицях Сучави появили ся вовки і стадами по 4—6 штук волочать ся та заподїюють селянам великі шкоди. Так прим. роздерли вовки в Журавнї одно лошатко, в Лючинї двох цапів, а в Татарцї кілька штук худоби. Вовки тинять ся також в сусїдстві хат, що викликало великий переполох між населенем. З того, що вовки появили ся вже в тій порі року, віщують, що настане остра зима.

— **Спіймане злочинцїв.** Перед двома тижднями — як ми о тім доносили — утїк з Відня Отто Тавзіґ, співластитель великої фабрики, забравши з собою 700.000 К. Его брат наслідком сего застрілив ся, а фабрика збанкрутовала. За Оттоном вислано стежні листя по цїлім сьвітї, а вислїд був такий, що дефравданта спіймано на островах Канарийских в дорозї до полудневої Америки. — Про арештоване Кляйнів в Парижи доносять додатково тамошні часописи: На слїд злочинцїв навела париску полїцию чутка між міщанами, що Кляйни мешкають в готели при ул. Ст Денї. До сего причинив ся дневник „Petit Parisien“, який помістив портрети Кляйнів і опис подїї. Шеф полїциї зайшов сейчас до готелю і знаючи нїмецку мову, промовив до Кляйнів остро. Они признали ся сейчас, що не називають ся Кун, як подали в готели, але Кляйн. Тепер ведуть ся переправи між Австриєю а Франциєю в справі видачі тих убийників.

— **З Тернополя** доносить „Подільский Голос“: Повітове Товариство кредитове в Тернополи закупило в сих днях величаву площу під будову при найголовнїйшій і найкрасшій улицї міста від п. Вацлава Патрашевского за 24.000 К. Площа має 30 м. фронту, а 60 м. глубини з красним огородом. З початком весни приступить Товариство кредитове до будови власного величавого дому, де в просторих спеціяльних убікациях найде приміщенє також Товариство касинове „Руска Бесїда“. — Перший рускей равт в Тернополи уряджує ґімнастичне Товариство „Сокіл“ дня 6 падолиста. Равт відбуде ся в сали „Міщаньского Братства“ о 9-тій годинї вечером. В проґраму входить концерт музики військової, живий дневник, сольо спів і фортепян. Буфет в заряді пань, котрі обіймуть ролю господинь равту. Стрій для пань візитовий, для панів балевий. Вступ від особи 2 К.

— **Дїльниця міліярдерів.** Найдорожшим кусником землї на сьвітї є безперечно одна з улиць в Новім Йорцї т. зв. Авенї. На нїй стоїть лише 80 палат, що належать до самих міліярдерів Цїла тота дїльниця займає 5.280 стіп квадратових, але кожда стопа представляє вартість 50.000 до 80 тисяч корон. Дїльниця складає ся з самих палат, окружених огородами. Фронт кождої палати має найбільше 30 метрів. Палати ті, в котрих нагромаджено величезні богатства, побудовано перед десятьми лїтами. Одною з найкрасших є палата Карнеджі'ого. Збудована она після взірця замку Шенонко а обведена прекрасним парком. Коли покінчено єї будову коштом 5 міліонів долярів (14 міл.

Пан Шерман відійшов гнївний, а віз ратунковий від'їхав порожний назад.

До торжества лишало ся всего ще лиш два дни. Начальник блукав улицями. Перед одним шинком побачив кондуктора електричної зелїзницї. Попав на добру гадку.

— Гей, друже! — крикнув до него. — Куди ідете?

— До мого воза.

— Скажіть менї, потрутили ви вже кого?

— Вісїмнайцять осіб.

— Знаменито. За девятнайцятий случай заплачу вам тисяч долярів.

— Чи ви одуріли? Впрочім дайте лиш гроші.

Шерман сияючи від щастя, виплатив єму банкнотами тисяч долярів. Відтак оба сїли до електричного воза. Він стояв побіч кондуктора, що пустив віз зі страшенною скоростию. Нараз роз'яснило ся лице кондуктора радостию. О десять кроків перед возом ішов хтось щинами, обернений плечима до них.

— Мій кравець! — сказав кондуктор.

— Гурра! — крикнув Шерман з одушевленем.

Трамваєвий віз гнав просто на того чоловіка. Кождий гадав, що вже по нїм. Шерман щасливий, затирав руки, але вскорі его добрий настрій пропав. Товпи народу на улици почали плескати в долонї. Що могло стати ся?

Похилившась наперед, побачив, що минимо переїханий чоловік прилип до переду воза і виголошує таку промову:

— Панове! Джентльмени! Я кравець Пайнерставн, мешкаю улиця 19, дім 7. Маю під числом 97617 патент на „електроштана“. Ті штани то найлїпше охоронне средство перед переїханем. Они напущені средством, що при першім ударі випускає липку масу, що мене, як бачите, держить на переднїй стїнї воза. Штука коштує десять долярів! Улиця 19, дім 7.

Нарід підніс малого кравця на руки і з радістними окликами поніс дальше до міста. Шерман пійшов розчарований до дому....

До торжества оставав ще лиш один день а все ще не лучала ся нїяка нещастна пригода.

В полудне прислав якийсь незнакомий мужчина панови Шерманови свою карту візитову. Его припустили.

— Чого бажаєте? — спитав різко.

— Хочу допустити ся самоубийства.

— Присягніть!

Чоловік зложив присягу.

Шерман обіймив его, бо десятьтисячний случай був вже певний.

— Сподїваю ся, пане, що не схочете умерти наглою смертию?

Кандидат на самоубийника мовчав. Шерман задумав ся, бо він же не потребував самоубийника, котрий відразу відбере собі житє. Таким людям не може помагати ратункове товариство.

— Пане, роздумайте собі ту справу — сказав до незнакомого — нема вічого красшого як умирати повільною смертию. Можна попращати ся з своїми приятелями і знакомими, можна читати, що пишуть ґазети.

— Про мене! Вибираю повільну смерть, але під одним условієм!

— Позваляю вам на всьо!

— Даруйте один з ваших домів моїй жінцї!

— Дуже радо! Дім на двайцять поверхів. Чи може волите висший?

— Дякую! Може бути о один поверх висший. Моя бідна вдова любить грати „двайцять один“.

У нотаря заключили умову і підписали. Відтак пійшли до одної карарнї, аби там уложити род і спосіб самоубийства.

— Поручаю вам повільно дїлаючу отрую — відозвав ся Шерман.

— Брр! То зіпсувало би менї апетит.

— А що гадаєте про гаракірі або томагавк?

— То не годить ся для білих.

— Отже що вибираєте?

— Ага, як далеко звідси до зелїзницї „Пасіфік“?

— Двайцять один і пів кільометра. Але в якій звязи стоїть то з повільною смертию? — спитав Шерман занепокоєний.

корон), Карнеджі подарував єї своїй внуці в день єї уродин. Одним з єго сусідів єсть Карло Еркес, котрого палата містить славні діла штуки. Сам вхід до сего музея прекрасний, бо кождий ступінь сходів стоїть 7 тисяч корон. Найдорожші і найкрасші палати належать до Віліяма Астора і Вандербільта. Перша з них є копією замку Шамборд в Франциї, побудованого в стилю ренесансовім через Франца I. В тій палаті може переночувати сто осіб, кожда в иншій комнаті. В купальни находить ся ванна викута з одної брили мармура ваги 4000 кільограмів. Але верхом краси є палата Вандербільта, котрої головною окрасою є саля балева, що має 400 квадратових метрів поверхности і славний золотий фортепян. Супротив того зовсім не дивно, що богатства нагромаджені в тих 80 палатах оцінюють на 2 міліярди долярів.

— **Родимці!** купуйте льоси „Сокола" у Львові (по 25 сот.), набувайте облїґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола"!

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові** дня 21 жовтня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·70 до 8·85; жито н. 6·60 до 6·85; овес 6·75 до 7·—; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 7·25 до 7·75; ріпак 10·25 до 10·50; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·25 до 10·—; вика 6·50 до 6·75; бобик 6·25 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 8·25 до 8·50; хміль за 56 кільо 210·— до 220·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 50·— до 62·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 24·— до 28·—.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 22 жовтня. Міністерство відкинуло рекурс внесений против заказу поліциї устроювати бурмістрови Люеґерови похід зі смолоскипами.

Білград 22 жовтня. Півурядові часописи виступають против тих, що ширять чутку, мов би то князь чорногорский строїв свого міністра Шаулича.

Льондон 22 жовтня. Бюро Райтера доносить з Джумбі в Тибеті, що ціла анґлїйска експедиция вернула там по дуже труднім маршу. Богато людий посліпло від снігу.

Льондон 22 жовтня. Чутка, мов би то ґенерал Курокі занедужав на десентерию і лежав вже умираючий, єсть чистою видумкою.

Льондон 22 жовтня. „Daily Mail" доносить з Токіо, що ґен.-поручник Санеїка, командант кріпостної артилериї в Токіо, вирушив з помочию для армії, що стоїть під Порт Артуром. Часть осьмої дивізиї також вислано до Порт Артура, проча часть тої дивізиї одержала инший приказ.

Петербург 22 жовтня. Російска аґенция телеґрафічна доносить, що вість з Коде подана анґлїйскою ґазетою „Daily Chronicle", мов би то межи прибувшими там російскими плінниками були переважно вояки ґвардиї, єсть неправдива, бо войск ґвардейских нема взагалї на поли війни.

Петербург 22 жовтня. В цїли змобілїзованя або доповненя декотрих полків в округах військових: варшавскім, вільненьскім, київскім і московскім а також для доповненя баталїонів резерви в сибірскім окрузї войсковім розпорядив царский указ покликане резервістів в 120 повітах, належачих до округів войскових: варшавского, вільненьского, київского, московского і одеского а до ґуберній: варшавскої, плоцкої, келецкої, сувальскої, вітебскої, ковненьскої, могилївскої, київскої, волиньскої, полтавскої, чернигівскої, харківскої, курскої, володимирскої, московскої, тверскої, смоленьскої, тамбовскої, ярославскої, вологодскої і бесарабскої.

Вашінґтон 22 жовтня. Президент Рузвельт розішле в найблизших днях формальне запрошене до держав, щоби іменували своїх заступників на нову конференцию мирову і визначили речинець. Секретар державний предложить нині кабінетови зміст запрошеня.

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— Зараз почуєте. Коли я кождого дня наближу ся о один метер до зелїзницї, то за 21.500 днів т. є. за 59 літ менше 25 днів, не числячи днів в переступних лїтах, буду коло шин зелїзницї.

— О, як добре умієте ви числити!

— Не дивота, я даю представленє із штуки численя в кольоссеюм Альгамбра. Одже за 59 літ дістануся я до зелїзницї Пасіфік. Тодї положу ся на шини і дам ся переїхати найблизшому поспішному поїздови.

— Нужденнику, ти ошукав мене!

— Перепрашаю. Такий спосіб відповідає всім вимогам самоубийства і повільної смерти. Поручаю ся!

В ночи Шерман не замкнув ока. Ще досьвіта вибрав ся він з дому. Публика зібрала ся вже на площи свободи. Явило ся що найменше яких пятьдесять тисяч народа. Президент Сполучених Держав прибув також. Всьо було зібране на місци, лише дві найважнїйші особи, а то Шерман і десять тисячний хибували....

Два сотнарі тяжкий Шерман всунув ся задними сходами до свого мешканя. Був в страшнім настрою. Заганяв ся як пяний і мав намір потайки виїхати разом з дочкою з міста, бо бояв ся, що єго злінчують.

Війшов до комнати Евеліни. — Голосний крик.

Голодний хемик і Евеліна як раз цілували ся. З найбільшою лютостию кинув ся Шерман на него, але й хемик не був лїнивий і скочив з вікна на долину.

— Умираю! — стогнав, лежачи на хіднику.

— Скоро по віз ратунковий! — кричали перехожі.

Гнів Шермана щез в одній хвили і він сейчас повеселів. Вибіг чим скорше на улицю і почав цїлувати лежачого на земли хемика по чолї.

— Що вам стало ся? — питав з батьківскою ніжностию.

— Ох, я звихнув ногу!

Появив ся віз ратункової стациї і Шерман почав командувати як полководець на поли битви.

— Занесіть десятьтисячного до мого мешканя. Там буде плекати єго суджена.

Евеліна почервоніла з радости і сейчас приложила хемикови оклад, змочивши рушник в H_2O.

Відтак з вдячним поглядом відпустила вітця і депутацию, котра забрала єго на місце торжества, де товпа приймила єго неумовкаючими оплесками.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·05 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переходованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджена.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).